

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 21 เทศกาลธรรมดา ปี C

ข้อคิดจาก FABC

- สอนเรื่อง “อาจารย์นาซาบ” (Magisterium หรือคำสอนทางการของพระศาสนจักร) และสอนเรื่องคำสอนของคาทอลิกเรื่อง “มโนธรรม”
- เพื่อชี้ให้เห็นว่า พระเยซูเจ้าได้มอบผู้นำหรือ “นายชุมพาบาล” ให้แก่พระศาสนจักร และพระองค์ให้อำนาจการสอนหรือให้ผู้สอนคือบรรดาชุมพาบาลนี้เอง ให้มีอำนาจสอนอย่างไร
- มโนธรรมแบบคาทอลิกควรได้รับการหล่อหลอมอย่างไร
- และที่สำคัญ มโนธรรมนี้ได้รับการสอน อบรม หล่อเลี้ยงจากอำนาจการสอนของพระศาสนจักร “อาจารย์นาซาบ” อย่างจำเป็นอย่างไรบ้าง

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์ (อสย 66:18-21)

- หนังสือประกาศกอิสยาห์วันนี้ เราได้เห็นพระดำรัสของพระยาห์เวห์ โดยสรุปคือพระสิริของพระองค์จะเป็นที่แจ้งแก่ใจ จะเป็นที่ยอมรับไปทั่วแผ่นดิน จนว่า “พวกเขาจะประกาศพระสิริของเราท่ามกลางนานาชาติ” จนว่า “เขาจะนำพี่น้องทั้งสิ้นของเจ้าทั้งหลายจากบรรดาประชาชาติทั้งหมดเป็นบรรณาการถวายบูชาพระเจ้า... มายังเยรูซาเล็ม ภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา”
- ภาพที่เราสัมผัสได้คือ “เอกภาพ” และ “ศูนย์กลาง” ที่รวมของประชาชาติคือพระสิริของพระเจ้านั่นเอง หรือหมายถึงพระเจ้า “พระยาห์เวห์” ทรงเป็นศูนย์กลางแห่งเอกภาพและการมุ่งมาสู่เป้าหมายเดียวกัน
- เครื่องหมายของการประทับอยู่ของพระเจ้า คือ
 - นครเยรูซาเล็ม หมายถึง นครแห่งสันติภาพ (นครนี้เป็นเครื่องหมาย ที่หมายถึงเอกภาพ สันติสุข แม้ว่าจะมีสงครามเสมอที่นี้ แต่อันที่จริง คงเป็นเพราะทุกคนต้องการได้ครอบครองเยรูซาเล็ม “นครแห่งสันติ” นั่นเอง และอันที่จริงเมืองนี้มีความหมายอย่างยิ่งในด้านจิตใจ และศาสนาเป็นสำคัญ ดังนั้น เมืองนี้จึงเป็นเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์แห่งการประทับอยู่ของพระเจ้านั่นเอง
 - ภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ความหมายคือที่ประทับของพระองค์ ศูนย์รวมที่รวมทุกคนเข้ามาหาพระองค์ (คิดถึงลักษณะของภูเขา จุดสูงสุดคือศูนย์กลางของทุกสิ่งที่มุ่งขึ้นไป)
- เสียงของพระเจ้าจากอิสยาห์ทำให้เราเห็น พระเจ้า พระสิริของพระองค์ เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งที่มุ่งไปสู่พระองค์นั่นเอง โดยมีนครเยรูซาเล็มเป็นเครื่องหมาย
- อันที่จริงต้องเน้นความจริงที่ว่า พระเจ้าคือศูนย์กลางของทุกสิ่ง ทุกสิ่งมุ่งมาสู่พระสิริของพระองค์ ทุกสิ่งจึงจะสามารถพบ “เอกภาพ” ได้อย่างแท้จริง

บทอ่านจากจดหมายถึงชาวฮีบรู (ฮบ 12: 5-7, 11-13)

- บทจดหมายถึงชาวฮีบรูได้พูดถึง “ไม้เรียว” เครื่องหมายแห่งการอบรม บ่มนิสัย สั่งสอน โดยใช้ภาษาที่น่าฟังอย่างยิ่ง “ลูกเอ๋ย อย่าละเลยการติสสอนของพระเจ้า อย่าท้อถอยในเมื่อพระองค์ทรงตำหนิเจ้า พระเจ้ารักผู้ใดพระองค์ก็ทรงติสอนผู้นั้น”
- “การอบรม” ของพระเจ้านั้นมีเป้าหมายสำคัญคือเพื่อให้สาระสำคัญที่ปรากฏคือ “บุตรของพระเจ้า” เขายอมรับการติสสอนของพระองค์ เพราะว่าเบื้องหลังสำคัญคือ “ความรักและความปรารถนาดีของพระเจ้า” และเบื้องหน้าคือการที่บุตรของพระเจ้าได้เติบโต ครอบครองและได้บรรลุความดีของพระเจ้า
- เป้าหมายของพระเจ้าสำหรับมนุษย์นั้นยอดเยี่ยมเสมอ เพราะการติสสอนของพระองค์นั้นเพื่อความดีของลูกๆ ของพระองค์นั่นเอง เป็นดังการฝึกฝน อบรม และเพาะบ่ม ความรักและความดีของพระเจ้า
- ดังนั้น จดหมายถึงชาวฮีบรูต้องการเน้นประเด็นสำคัญคือ การยอมรับการอบรม การติสสอนโดยมีเป้าหมายที่ดีที่สุดของพระเจ้า
- คำเปรียบเทียบกับคือ “มีบุตรคนใดบ้างที่บิดาไม่ติสอนเลย?” นั้นย่อมหมายถึงความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและบทบาทสำคัญของพระเจ้า “พระบิดา” ต่อประชากรของพระองค์

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา (ลก 13:22-30)

- ภาพของพระวรสารที่เราได้ฟังในวันนี้ คล้ายกันกับประกาศกอิสยาห์ เมื่อมีคนถามพระเยซูเจ้าถึง “จำนวนคนที่จะได้รับความรอด”
- พระเยซูเจ้าตรัสสอน หนทางแห่งความรอดคือหนทางที่แคบ ในความหมายนี้อาจหมายถึงความจริงด้วยที่ว่า ที่แคบๆ ลงคือความหมายของการรวมทุกคนที่เข้ามานั้นให้อยู่ด้วยกัน ให้ใกล้ชิดกัน ให้มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน
- ดังนั้น ทางแคบคือหนทางที่พระเจ้าทรงเป็นศูนย์กลาง รวมทุกคนให้เข้ามาเป็น “เอกภาพ” เป็น “หนึ่งเดียวกัน” ใกล้ชิดกับพระองค์
- พระเยซูเจ้าให้ภาพเช่นกันกับที่พระเจ้าตรัสในอิสยาห์ “จะมีคนมาจากทิศตะวันออก ทิศตะวันตก เหนือ ใต้ มานั้นร่วมโต๊ะในพระอาณาจักรของพระเจ้า...” ลักษณะเดียวกันที่สำคัญคือ “พระเจ้าทรงเป็นศูนย์กลางของทุกคน” ทุกคนมุ่งมาสู่พระองค์ มามีเอกภาพและความเป็นหนึ่งเดียวในพระองค์นั่นเอง
- ดังนั้น พระวรสารวันนี้ ทำให้เราเห็น “เอกภาพ” คือ “ในพระเจ้า” โดยทาง “พระเยซูเจ้า” ในหนทางที่พระองค์เสนอคือทุกคนต้องแสวงหา “ประตูแคบๆ” ซึ่งแสดงถึงพระองค์คือ “ประตู” (พระวรสารนักบุญยอห์นกล่าวไว้เช่นนั้น) ดังนั้น ทุกคนต้องมุ่งมาสู่พระองค์ มาสู่เอกภาพหนึ่งเดียวในพระองค์นั่นเอง

การไตร่ตรอง

- พี่น้องที่รัก วันนี้เราทราบจากพระคัมภีร์ จากหนังสือประกาศอัสยาห์ และจากพระวรสารว่า “พระเจ้าคือศูนย์กลาง” คือ “เอกภาพของทุกสิ่ง” ถ้าเราจินตนาการเราจะเห็นภาพได้ด้วยอย่างเช่น
 - บทยอดเขาของพระเจ้า (ภูเขาศิโยนที่ตั้งพระวิหารที่เยรูซาเล็มนครศักดิ์สิทธิ์) ที่พระเยซูเจ้าประทับ ภาพที่คนจากทั่วโลกหลั่งไหลขึ้นไปยังพระองค์ พระเจ้าคือศูนย์กลางและเอกภาพ และถ้ามองในทางขาลง จะพบว่าพระเจ้าคือพระพรที่สามารถหลั่งไหลมาสู่ทุกคนเช่นกัน
 - การมุ่งสู่ “ประตูแคบๆ” ย่อมทำให้ทุกคนร่วมเข้าไปสู่เอกภาพหนึ่งเดียวเช่นกัน (บางที่เราจะเข้าใจเรื่องนี้ได้ดีเมื่อรถติดตรงถนนที่เป็นคอขวด หลายๆ ช่องทางที่ถูกต้องรวมเข้าเหลือช่องทางเดียว) พระเจ้าคือเอกภาพนั่นเอง
 - บทสัรยก่อนพระวรสาร พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เราเป็นหนทาง ความจริง และชีวิต”
- พี่น้องที่รัก ให้เรายอมรับความจริงพร้อมกันวันนี้ว่า “พระเจ้าคือศูนย์กลางของชีวิต” ไม่ใช่ของเราคนเดียว แต่ที่ว่า “พระเจ้าคือศูนย์กลางของชีวิตของเราทุกคน” ทั้งนี้ย่อมหมายความว่า ในพระองค์ เราทุกคนที่มีความเชื่อ ย่อมมีเอกภาพและมีความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างแท้จริงไม่ใช่หรือ
- ไตร่ตรองสักนิด เราจะเห็นว่า
 - คู่สามีภรรยาตามความหมายของคาทอลิก เขาทั้งสองเป็นหนึ่งเดียวกันเพราะ “พระเจ้าที่เป็นศูนย์กลางของความรักของทั้งสองคนไม่ใช่หรือ”
 - หมู่คณะนักบวช พระสงฆ์ เขาเป็นหนึ่งเดียวกันได้ ก็ต้องมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางไม่ใช่หรือ
 - สังคม วัด โรงเรียน หมู่บ้าน ชุมชนคริสตชน ก็เช่นกันไม่ใช่หรือ
- โดยสรุป ถ้าแต่ละคนมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง หรือกล่าวให้ง่ายขึ้น “ถ้าแต่ละคนมุ่งสู่พระเจ้าหนึ่งเดียว ย่อมหมายความว่า ยิ่งเราแต่ละคนเข้าไปใกล้พระองค์ (ศูนย์กลาง) เราก็ยิ่งใกล้กันมากขึ้นทุกทีไม่ใช่หรือ
- พี่น้องที่รัก ให้เรายอมรับพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของชีวิต ดังเช่นคำเตือนของพระวาจาวันนี้ โดยเฉพาะบทยอดหมายถึงชาวฮีบรูเถิด แล้วเราจะพบว่า เอกภาพ ความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้น ย่อมจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน “ในพระองค์” นั่นเอง

- อย่าลืมว่า เอกภาพของคริสตชนมีอยู่ในพระคริสตเจ้า นักบุญเปาโลเน้นความจริงข้อนี้เสมอ เหมือนร่างกายทั้งหมดที่มีศีรษะคือพระเยซูเจ้า พระศาสนจักรก็เป็นเช่นนั้น คริสตชนทุกคนก็เป็นเช่นนั้น
- พี่น้องที่รัก อย่าลืมว่าพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง และพระเยซูเจ้าทรงตั้งพระศาสนจักรไว้โดยให้ท่านนักบุญเปโตร และบรรดาผู้สืบตำแหน่งจากท่านเป็นศูนย์กลาง โดยมีพระสังฆราชเป็นผู้นำพระศาสนจักรทุกแห่ง
- ดังนั้น เราควรมุ่งสู่เอกภาพ ความรัก ความเชื่อฟังต่อคำสอน คำตักเตือน คำเรียกร้อง เพื่อดำเนินชีวิตจากท่านเหล่านั้นด้วยความจริงจึงเกิด
- พี่น้องลองคิดถึง ถ้าพระสันตะปาปาประกาศว่า “พระวาจาของพระเจ้าคือชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร” ถ้าพระองค์ตรัสว่า “เราจงอ่านพระวาจาของพระเจ้า ไกล่ชิดพระคัมภีร์จริง ๆ ภาวนาจริง ๆ” และถ้าพระสังฆราชทุกองค์ นักบวช พระสงฆ์ คริสตชนทุกคน โดยทันทีพร้อมกัน ร่วมใจ เทใจ ปฏิบัติตาม จะส่งผลถึงเอกภาพและสันติสุขเพียงใด
- พระศาสนจักรมีคำสอนทางการหลายข้อที่สำคัญ “อาจารย์นาฮูภาพ” ที่เราเองทุกคนควรเชื่อฟัง ดังนั้น ขอให้เราเปิดใจมุ่งสู่เอกภาพและพระพรนี้เสมอเกิด
- สุขสันต์วันพระเจ้า จงเข้ามาหาพระองค์เกิด พระองค์คือ “หนทาง ความจริง และชีวิต” และเราสามารถพบเอกภาพในพระองค์ได้อย่างแน่นอน